

KERALA SCHOOL KALOLSAVAM 2016-17

KANNUR - 2017 JANUARY 16-22

Code No.

107

കുമാരനം - മലയാളം.

വിഷയം :- ഒരു മിസ്സഡ് കോളിന്റെ ദൂരം.

പശ്ചാത്തപ്യ? ഒരു മിസ്സഡ് കോളിട്യാൽ
പോരായിരുന്നോ?

" രവ്യ, ടാ... ന്റെ ദേവ്യ! ഈ ചെക്കൻ! ടാ, ക്ഷമിക്കുക... അവന്റെ ദൈവം! ടാ പൊട്ടാ! അത് പോരായ്മയെ കടന്നുപോകാതെ ദൈവം ഹണീയ്ക്ക് ചെയ്യാ!"

" മ്മ... ഹൃദയം! ദൈവം!"

" അത്ഭുതങ്ങളെപ്പോലെ! ആ ദൈവം! സ്വപ്നമിടത്ത് ആ നശിച്ച സാന്നിധ്യം! നിന്ദിക്കാത്തതെങ്കിലും ആ കൃപയെപ്പോലെ ദൈവം വെളി! ചെവിയിൽ കേൾക്കുന്നതോടൊപ്പം കിഴക്കിനിന്നും ചെലച്ചുണ്ടിരിക്കും! നന്നായ് പറയട്ടെ! ഹൃദയം കിഴക്കിനിന്നും ആ കൃപയെപ്പോലെ നന്നായ് നോക്കിക്കളയൂ! പറഞ്ഞുകൊടുക്കൂ!"

" ആ.. മതി.. നിർമ്മിക്കാ ഉപദേശം! ഞാൻ ദൈവം! പിന്നെ, ഹൃദയം തൊട്ടുള്ള കളി വേണ്ടാ!"

" ഉഷ്ണ... മേൽ പൊയ്ക്കൊടുക്കാൻ! ഹൃദയം! സമാധാനമില്ലാത്തതെങ്കിലും ഹൃദയം! ഹൃദയം! നിന്ദിക്കുന്നവർ! മിസ്സഡ് കോളിട്യാൽ! നിന്ദിക്കുന്നവർ കൃപയെപ്പോലെ കണ്ടുകൊടുക്കൂ!"

"അമ്മേ! വേണ്ടാട്ടാ!"

രവി മൊത്തം വെട്ടിപ്പോയി കോൾ ലോഗ് നോക്കി..
ആ 'സന്നോഷ്'! പിശുക്കൻ! ഹൃദയ നോക്കുവാലും
മിസ്ഡ് കോളെന്നു! ആ വീടിന് മുന്നിലുള്ള സ്വന്തം
ഹൃദയ കാണിക്കാനാണോ വേണ്ട?

"അല്ല, മനസ്സ് കോളേജിലേ?"

"ഇന്ന്... പോണോന്നാലോ ചിക്കോ!"

"അല്ല! മോൻ ചെല്ലട്ടാ!"

ബെക്കിംഗ് ക്ലബ്ബിന് കൃത്യമായ പദ്ധതിയിടയ്ക്ക് രവി
അമ്മയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാനിരുന്നില്ല. അച്ഛന്റെ
മരണത്തിനുശേഷം ഒരു ക്ലബ്ബിന്റെ ഭാരം നിലവിലു-
ണ്ടായിരുന്നു. പത്താം വയസ്സിലും അമ്മ.. രവിക്കോൾമെന്റ്
അച്ഛൻ ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ശബ്ദം താഴ്ത്തിപ്പോലും
ഒന്നു സംസാരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അമ്മ, ഹൃദയാദി വസവും തന്നെ
ശക്തിപ്പെടുത്തി.. വേവലതിയാവും, പാവത്തിന്.. മക്കൾ
നല്ലവരായിത്തീരണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കാത്ത മാതാപിതാക്ക-
ളുണ്ടോ? ഇടയ്ക്കൊക്കെ, "ഇതേ അമ്മയ്ക്കിതെന്നിന്റെ
കോഴ്സ്" വിചാരിക്കുമെങ്കിലും ഉള്ളിന്റെയുള്ളിൽ അമ്മ
ഹൃദയം ഉണ്ടായിരുന്നു. ദേഹിക്കൽ, രവിയുടെ കഴുകുകാര്യം
'മിസ്ഡ് കോൾ' പിശുക്കിനെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന
പോൾ തമാശയ്ക്കൊക്കെങ്കിലും രവി ലോലിച്ചു:-

"ഓ.. അമ്മയിലോ അമ്മയുടെ പ്രശ്നം കൂടുതലും
പറേണ്ട.. അച്ഛന്റെ സ്മരണയോ ഹൃദയം അമ്മ
മിസ്ഡ് കോളിച്ച് ശല്യപ്പെടുത്തിയില്ലേ? ഇപ്പോഴോ
പാവപ്പെട്ടിട്ടോ ദൈവം അമ്മ ഇങ്ങനെയല്ല ശല്യപ്പെടു-
ത്തേണ്ട?"

അമ്മ മനസ്സാ അവലംബിച്ചു.

പെട്ടെന്നു തോന്നിയ ഉൾനീർ ^{രവിയും} ഞായറും നട്ടിവിട്ടു.

" ഭയം? മിണ്ടാത്തോ? ശബ്ദം? പെട്ടെന്നു തോന്നിയാ?
നിട്ടിലോ കൂറ്റാക്കെ നെർ പ്രാങ്സിൻ."

അമ്മ ഒരു നെടുവീർപ്പിച്ചു.

" അമ്മ... അങ്ങനെ പല സിനിമയേ നായികയാ-
വാൻ നോക്കാൻ മറുപടി പറഞ്ഞാണെങ്കിൽ പറ!"

" ഞാൻ... നിങ്ങൾക്ക് ശല്യാ?"

ആ സ്വരത്തിലെ ഇടർച്ച, ഹൃദയം അയാളുന്ന്
ശ്രദ്ധിച്ചില്ല...

" അമ്മ...? പ്രാങ്സിനോട് കത്തിവെക്കുന്നയാളിരിക്കും
അമ്മയോടു വിസ്മയംകൊണ്ട്... കളിയാക്കലുകളും
കൂടെയും ചൊരിയ ഒക്കെ പ്രാങ്സിനേന്ന് മിണ്ടാതെ
വാങ്ങിട്ട് വീട്ടി വരുമ്പോഴും, " അമ്മയേ നെർ മോണം..
നന്നക്കൊന്നുപോലോ? മറുപടി പറയാനായപ്പോ ഞാൻ
പേടിച്ചു" എന്നൊക്കെ അമ്മയെ കണ്ണീർ നാടകം..
ഇതൊന്നും ശല്യാക്കാ ശല്യാതന്നെ നല്ലതാ?"

അമ്മ ഒരു നോക്കി... ഒരു നോക്കിയല്ലേ...

പിന്നെ ഒരു ചെറിയ കണ്ണീർത്തുള്ളി ആ കണ്ണുകളിൽ-
നിന്ന് യാതൊരു കാര്യവും. ആ കണ്ണീർത്തുള്ളി ഒരു ശരദാ-
വന്ന്, ഹൃദയം ഹൃദയം നന്നെ, മനസ്സാക്ഷിയെ കൂത്തി
രണ്ടു നല്ലി രക്തമൊഴുകി.

" ഇനി ഞാൻ വിളിച്ചു ശല്യാപെടുത്തണമിട്ടോ..
മക്കളു് സമാധാനമായിട്ട് ജീവിയോളം.."

ഇത്ര വാക്കുകൾ ഹൃദയം ഉള്ളിലുള്ള ഇത്രയൊക്കെ

ഉയർത്തേണ്ടതല്ലേന്നുപി ചുപോൾ, ഒരു
"ഓ.. ശരി.. സമാധാനം!" എന്നു മറുപടി
ത്താനാ സംഭാഷണം അവസാനിപ്പിച്ചു..

രവിയുടെ തൈക്ക് കോളേജിലെത്തി..
ചുരിദാരിലും ജീൻസിലും ഒരുങ്ങിക്കൂടിയ സുന്ദരിമണി-
കളെ കണ്ണുകൊണ്ട് ഒന്നുഴിഞ്ഞ് അയാൾ സ്തബ്ധതയിൽ
വണിയുകയാണ് വെട്ടിച്ച് തിരിച്ച്, തലേതായ, ആ
മാസ് മരിക് 'കോളേജ്' ലോകത്തിലേക്ക് യാത്രയാവി..
അപ്പോൾ അയാൾ ചവടുക്യുട്ടയിലെറിഞ്ഞ അമ്മ
എന്ന കേവലം ഒരു 'ദാർദ്ര്യം' ഇളയവകളെ കോളേ-
ജിലയൽക്കാനുള്ള തന്ത്രപാടിലായിരുന്നു..

"അമ്മ ഇനി മിസ്ഡ് കോളിക്കുകയ്ക്ക്.. വേഗത്തിൽ
ത്താനായ് നൂറു രൂപയ്ക്ക് റിപ്പോർട്ട്.."

"വേഗം മോളേ.. പൈസേല്ലാണിട്ടല്ല.. നാലും...
ഇല്ല! ഇനി മിസ്ഡ് കോളിക്കില്ല.."

കുറേനേരം, ഷർട്ടും ജീൻസും ധരിച്ച് നടന്നുകലുന്ന
തന്റെ മകളെ നോക്കിനിന്നതിനുശേഷം, അമ്മ
തന്റെ ഓപിസിലേക്കായി യാത്രയാവാൻ തുടങ്ങി..
പിന്നെ, ഹെന്നോ ഒരു ഉൾപ്രവേശനയാൽ അവർ
തന്റെ മൊത്തൈലടുന്നത് ഹെന്നോ ഒരു നമ്പരിലേക്ക്
വിളിച്ചു..

രവി കൂട്ടുകാരോട് വിഷയം കത്തിവെച്ചോണ്ടിരിക്കുമ്പോഴായി-
രുന്നു ആ മിസ്ഡ് കോൾ..

"ഓ.. ഇതേ അമ്മേയെക്കൊണ്ട് തോറൂ!"

"നന്ദാ? മമ്മോ? പുല്ലുജീക്കാരിതെക്കെന്നേ, മിസ്ഡ് കോളിനെ
ടീന ലപമോ?" എന്ന് ഞെട്ടിപ്പോയിയിൽ ഹെന്നോയെഴിയാ-

നായി ചോദ്യിച്ച ചോദ്യത്തിന്,

"ആ... ഹൃദയ ഡോണ്ട് നോ..." എന്ന്, പല്ലിറുമ്മിക്കാൻ രവി മറുപടിക്കൊടുത്തു..

* "മനുഷ്യനെ നാണം കൊടുത്താതെ നോക്കൂ! നട്ട്
ന്റെ പ്രശ്നം സിനെ ക്ലോം പറയൂ... ഇന്ന് ചോദിച്ചി-
ട്ടുതന്നെ കാര്യം..." എന്ന് രവി മനസ്സിലും മറ്റുമുറുത്തു

* കോളേജിൽ വെച്ച് മിസ്ഡ് കോൾ കിട്ടിയ പന്യ എന്ന
പാർച്ചിയിലേക്കും അവസാനം വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു..
പക്ഷേ തിന്നെ കൈവരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അവർ മറ്റുമുറു-
ത്തതാകട്ടെ, ഇങ്ങനെയായിരുന്നു..

"തെക്കുകൊളവിക്കിത്തത്തിന്റെ പ്രാണാണാവോ?"..
വന്ന പാടെ, ബാഗും വലിച്ചെറിഞ്ഞ് രണ്ടുപേരും
കുടിയിരുന്ന് അമ്മയുടെ മുറിയിലേക്കായിരുന്നു..
നിശ്ചയദാർഢ്യം തൃപ്തപ്പെട്ടു മൃഗത്തെ അധരങ്ങൾ
മുന്തിച്ചു.. "ക്ഷമിക്കണം.. ചെറിയൊരു നെഞ്ചുവേദ-
നം.. ഇനി സ്വന്തമായിട്ടുണ്ട്.."

"ഓ.. വല്ലാതെ മറ്റായിരിക്കും" എന്ന് നിസ്സാരവത്-
കരിച്ച് രണ്ടുപേരും അന്ന് അമ്മയോട് ക്ഷമിക്കാൻ
തിരുമാനിച്ചു. ~~അമ്മ അമ്മയോട് കാര്യവും.~~
പിറ്റേദിവസം ~~അവൾ~~ ആപ്പാദത്തിലായിരുന്നു..
അമ്മയ്ക്ക് നിശ്ചയദാർഢ്യം, ~~അമ്മയ്ക്ക്~~ മിസ്ഡ് കോൾ
ലഭിക്കാതിരുന്നതിന്റെയും..

പിന്നീട്, അയൽക്കാരൻ ശങ്കരൻചേട്ടന്റെ മൊന്യറൽ
'ദുരിതമിനൽ' കോളേജ് കേട്ട് നടപ്പുണ്ടി, വീട്ടിലെത്തിയപ്പോ-
ൾ, അന്നേവരെയില്ലാത്ത ചൈതന്യത്തോടുകൂടി

വെള്ള പുതച്ചു അമ്മ കിടക്കുന്നപ്പോൾ വിരുന്നിനെ

അപ്പോൾ തന്റെ കണ്ണിൽനിന്നും ഇറുവിന്ന രത്ന തൃജി
ജലത്തിന് ആന്താർവർണ്ണമായിരുന്നോ ഹൻ
രവി തന്നെ ആശങ്കപ്പെട്ടു..

"പാർട്ടിക്കാ... ഫോണിൽ തെലുഗു... ഒരു മിസ്ഡ്
കോൾ അടിക്കാൻ വിരുന്നിനെ അമ്മയ്ക്ക്.. ഹക്കിൽ..
ജീവൻ..."

ഇതുവരെ വിരുന്നിനെ ഹെല്ലാ വികാരങ്ങളുടേയും
സമ്മിശ്രഭാവമായ പൊട്ടിക്കരച്ചിലിൽ അവസാനിക്കേണി-
യിരുന്ന ~~ഇതുകൊണ്ട്~~ ^{ഹെല്ലാ... പക്ഷേ} അങ്ങനെ അവസാനിച്ചിട്ടു..

"അമ്മ നിരന്തരമായി ആരെങ്കിലും വിളിച്ചിരുന്നോ മോനെ..
പോലീസ്കാരൻ കൂട്ടൻചേട്ടനാ പറഞ്ഞു.."

* "അമ്മയോ?" "അങ്ങല്ലേ അമ്മയോ?"
പിന്നെ, ഓടിപ്പിടഞ്ഞു, ഫോൺ തപ്പിയെടുക്കുമ്പോഴും
കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു..

'6161131110'

"ഇതെന്തു നമ്പർ?"

ഒന്നു വിളിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ "ഇത നമ്പർ നിലവിലില്ല"
എന്ന പ്രതികരണമായിരുന്നു..

പക്ഷേ, അമ്മയുടെ ഫോണിൽ വന്നിരുന്നവരുടേയും
സംസാരിച്ചതിന്റെ തെളിവുകൾ..

കല്യാണമായ മനസ്സിനെ ശാന്തമാക്കി, ഒരു ചിന്തിച്ചപ്പോൾ
പാർവ്വതിയുടെ ഓർമ്മയിൽ ഒരു തെളിച്ചം..

"ഏട്ടാ... ഇത്.. ഇത് നമ്മുടെ പണ്ടത്തെ...
ചേർത്തൊഴുതിയാൽ 'ദൈവം' എന്നു വരുന്നു

നമ്മുടെ പഴയ, ദൈവത്തിന്റെ നമ്പർ..”

“ ദൈവത്തിന്റെ നമ്പർ... ”

“ ദൈവത്തിന്റെ ... ന.. ന.. റ്റ ”

ഹൃദയം അത് ദൃഷ്ടിക്കെടു...

അവർക്ക് ഹൃദയം മനസ്സിലായി..

തങ്ങളുടെ അമ്മ...

“ അമ്മ ” ഹൃദയം പൊട്ടിക്കൊടുത്തു
താഴെ പതിച്ച അവരുടെ കർമ്മങ്ങളിൽ അമ്മയുടെ
ശബ്ദം ദൃഷ്ടിക്കെടു..

“ മോനേ.. കണ്ണടച്ച് ഒന്ന് മിസ്ഡ്കോളിച്ച്
മനീട്ടോ.. അമ്മ നിരിച്ചുവിളിക്കാം... ”

പക്ഷേ, അമ്മ.. ആ മിസ്ഡ്കോളിലേക്കുള്ള
ദൂരം.. ദൈവമാണല്ലോ..

2.